

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Винокурова (Дніпросталівська), 2, м. Дніпро, 49051
su_kanc@dn.police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Покровськ

«13» листопада 2023 року

Слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області капітан поліції Медяник Антон Олегович, розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за №12023050000000517 від 22.08.2023 року за ч. 3 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Гришову Оксану Павлівну, 18.11.1976 року народження, уродженку с. Павлопіль, Новоазовського району, Донецької області, українку, громадянку України, раніше не судиму, зареєстровану за адресою: Донецька область, Маріупольський район, с. Виноградне, вул. Центральна, буд. 200

про підозру у здійсненні дій громадянином України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф 1997 року та іншими

міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації путін в.в. та інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, у порушення вимог п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 року, принципів Заключного акту Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 року та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 року №36/103, від 16.12.1970 року №2734 (XXV) від 21.12.1965 року №2131 (XX), від 14.12.1974 року №3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої окупації.

При цьому, з метою спроби виправдання агресії перед громадянами України, російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку», створені за підтримки рф навесні 2014 року на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, незалежними державами та 22 лютого 2022 року президентом рф направлено до ради федерації звернення про використання зс рф за її межами, яке задоволено.

24.02.2022 року на виконання наказів вищого політичного та воєнного керівництва рф, військовослужбовців зс рф, шляхом агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили окупацію частини території України, в тому числі Маріупольського району та м. Маріуполь Донецької області, які було захоплено не пізніше 05.03.2022 року.

Відповідно до статей 1-3, 6 Конституції України - Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава; Суверенітет України поширюється на всю її територію; Україна є унітарною державою; Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою; Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність; Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову; Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

У відповідності до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно зі статтями 17, 19, 65, 68 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. На території України не допускається розташування іноземних військових баз. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Так, 24.08.1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи

адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і збройних сил рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту рф на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил рф вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та російської федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території рф службові особи генерального штабу збройних сил російської федерації (далі – гш зс рф), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом

представників влади та службових осіб збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей рф, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника гш зс рф герасимова в.в. перед академією військових наук рф з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоспним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості рф на світовій арені, представники влади та збройних сил рф, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів рф здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян рф і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалось спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і

м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знуцання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та збройних сил рф серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи чорноморського флоту російської федерації (далі – чф рф), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ збройних сил рф поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і збройних сил рф вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 06 квітня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність донецької народної республіки», за результатами якого 07.04.2014 року проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «донецька народна республіка» (далі - «днр»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «днр» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «днр») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, російської федерації на території Донецької області так званої «днр», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» №2268-VIII від 18.01.2018 року, Постановою Верховної Ради

України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» №254-VIII від 17.03.2015 року та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» №1680-VII від 16.09.2014 року визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України №595 від 07.11.2014 року, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

19.02.2022 року керівництвом рф в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 року, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону дитинства» на тимчасово окупованій території Донецької області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Донецької області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації (далі - рф) володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 року, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 року та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 року №36/103, від 16.12.1970 року №2734 (XXV) від 21.12.1965 року №2131 (XX), від 14.12.1974 року №3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

Так, 24.02.2022 року, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира

Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено, востаннє до 16.11.2023 року.

Законом України від 22.05.2022 року №2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського тоталітарного режиму в Україну» російська федерація визнана державою - терористом (державою - агресором).

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована російською федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація російською федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону: тимчасово окупована російською федерацією територія України – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих російською федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

Внаслідок ведення агресивної війни з боку російської федерації проти України, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «днр», які незаконно створені на тимчасово окупованих територіях Донецької області, що є частиною окупаційної адміністрації рф, здійснили тимчасову окупацію території м. Маріуполь, Донецької області з державними органами, органами

місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

Відповідно до «Переліку території, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», затвердженим Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих території України №309 від 22.12.2022 року вся територія Маріупольського району Донецької області з 05.03.2022 року є тимчасово окупованою російською федерацією.

Указом т. зв. «главы «ДНР» № 108 от 31.03.2022 «Об администрации города Мариуполя» створено т. зв. «администрацию города Мариуполя» та, таким чином, представниками російської федерації на тимчасово окупованій території м. Маріуполя Маріупольської міської територіальної громади Донецької області створено підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, та на яку незаконно покладено здійснення функції властивих міській раді України.

Гринова Оксана Павлівна, 18.11.1976 р.н., будучи громадянином України, приблизно в травні 2022 року, але більш точний дата та час досудовим слідством час, невстановлений, усвідомлюючи, що в Україні введено воєнний стан, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, добровільно погодилась на співпрацю з окупаційною владою російської федерації, та добровільно прийняла пропозицію обійняти посаду директора «муниципальное бюджетное общеобразовательное учреждение «средняя школа №41 города Мариуполя» розташованого за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Олімпійська, 67 (далі МБОУ «Средняя школа №41») на основі приміщень та матеріальних цінностей державного навчального закладу «Комунальний заклад "Маріупольська загальноосвітня школа I-III ступенів №41 Маріупольської міської ради Донецької області"» та впроваджувати стандарти освіти держави-агресора у даному закладі освіти.

Після чого, використовуючи отримані повноваження **Гринова Оксана Павлівна** перебуваючи на тимчасово окупованій території, з метою організації освітнього процесу, у очолюваній нею школі, за вищевказаною адресою, керуючись корисливими та ідеологічними мотивами з травня 2022 по листопад 2023, але більш точний дата та час досудовим слідством час, невстановлений, розпочала учбовий процес за стандартами освіти держави-агресора з повним виключенням освітніх програм за українським законодавством.

Так, відповідно до ч. 2 ст. 14 «Федерального закона «Об образовании в российской федерации» від 29.12.2012 № 273-ФЗ (далі – закон № 273-ФЗ) в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється на державній мові російської федерації, якщо цією статтею не встановлено інше. Викладання та вивчення державної мови російської федерації в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до федеральних державних освітніх стандартів та освітніх стандартів.

Відповідно до п. 6 ст. 2 закону № 273-ФЗ федеральний державний освітній стандарт – сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та (або) до

професії, спеціальності та напрямку підготовки, затверджених залежно від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 закону № 273-ФЗ федеральні державні освітні стандарти загальної освіти розробляються за рівнями освіти.

Стандарти початкової загальної освіти (1-4 класи) у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 31.05.2021 № 286 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта начального общего образования» (зарєєстрований в міністерстві юстиції рф 05.07.2021 за № 64100) (далі – ФГОС № 286).

У відповідності до п. 1 цього стандарту федеральний державний освітній стандарт початкової загальної освіти забезпечує: наступність освітніх програм дошкільної, початкової загальної та основної загальної освіти; особистісний розвиток тих, хто навчається, в тому числі духовно-моральний та соціокультурний, включаючи становлення їхньої російської громадянської ідентичності як складової соціальної ідентичності, що представляє собою усвідомлення індивідом приналежності до спільноти громадян російської федерації, здатності, готовності та відповідальності виконання ним своїх громадянських обов'язків, користування правами та активної участі в житті держави, розвитку громадянського суспільства з урахуванням прийнятих у суспільстві правил та норм поведінки.

У відповідності до п. 3 цього стандарту, федеральний державний освітній стандарт середньої загальної освіти направлений на забезпечення формування російської громадянської ідентичності учнів; збереження та розвиток культурного різноманіття та мовної спадщини багатонаціонального народу російської федерації, реалізації права на вивчення рідної мови, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу росії; виховання то соціалізації учнів, їх самоідентифікацію виховання шляхом особистісно та суспільно значущої діяльності, соціального та громадянського становлення, у тому числі шляхом соціального и громадянського становлення, у тому числі шляхом реалізацій освітніх програм, що входять до основної освітньої програми.

Відповідно до п. 15 цього стандарту, програма початкової загальної освіти реалізується державною мовою російської федерації. В державних та муніципальних освітніх організаціях, розташованих на території республіки російської федерації, може вводитися викладання та вивчення державних мов республік російської федерації у відповідності до законодавства республік російської федерації.

Згідно з п. п. 32.1 цього стандарту, навчальний план початкової загальної освіти передбачає обов'язкове вивчення наступних навчальних предметів: російська мова та літературне читання, рідна мова та (або) державна мова

республіки російської федерації, літературне читання рідною мовою, іноземна мова, математика, навколишній світ, основи релігійних культур та світської етики (навчальні модулі «Основи православної культури», «Основи іудейської культури», «Основи буддійської культури», «Основи ісламської культури», «Основи релігійних культур народів росії», «Основи світської етики»), образотворче мистецтво, музика, технологія, фізична культура.

Відповідно до п. п. п. 41.1.1 особистісні результати засвоєння програми початкової загальної освіти мають відображати готовність тих, хто навчається, керуватися цінностями та придбання досвіду діяльності на їх основі, у тому числі в частині цивільно-патріотичного виховання (становлення ціннісного відношення до своєї батьківщини – росії; усвідомлення своєї етнокультурної та російської цивільної ідентичності; причетність до минулого, теперішнього та майбутнього своєї країни і рідного краю.)

Стандарти основної загальної освіти (5-9 класи) у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 31.05.2021 № 287 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта основного общего образования» (зарєєстрований в міністерстві юстиції рф 05.07.2021 за № 64101) (далі – ФГОС № 287).

Згідно з п. 18.3.1 цього стандарту, навчальний план середньої загальної освіти передбачає обов'язкове вивчення наступних навчальних предметів на базовому та поглибленому рівні: російська мова, література, рідна мова та (або) державна мова республіки російської федерації, рідна література, іноземна мова, друга іноземна мова, математика, інформатика, історія, суспільствознавство, географія, фізика, хімія, біологія, фізична культура, основи безпеки життєдіяльності.

До того ж, відповідно до ст. 1 «договора между российской федерацией и донецкой народной республикой о принятии в российскую федерацию донецкой народной республики и образования в составе российской федерации нового субъекта» від 30.09.2022 року «донецкая народная республика считается принятой в российскую федерацию с даты подписания настоящего договора. Принятие донецкой народной республики в российскую федерацию осуществляется в соответствии с конституцией российской федерации, настоящим договором, федеральным конституционным законом "о порядке принятия в российскую федерацию и образования в ее составе нового субъекта российской федерации" и федеральным конституционным законом о принятии в российскую федерацию донецкой народной республики».

Відповідно до ст. 3 вищевказаного «договору», «государственным языком донецкой народной республики является русский язык».

Даний «договір» було ратифіковано «федеральным законом от 04.10.2022 года №373-ФЗ "о ратификации договора между российской федерацией и луганской народной республикой о принятии в российскую федерацию луганской народной республики и образования в составе российской федерации нового субъекта"», принятого «государственной думой рф» 03.10.2022 року.

Але відповідно до вимог статті 1 частини 1 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття формальної освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про освіту» передбачено, що заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 1 Закону України «Про повну загальну середню освіту» визначено, що державні стандарти повної загальної середньої освіти – документи, що визначають загальні обсяги навчального навантаження здобувачів початкової, базової середньої, профільної середньої освіти, вимоги до їх компетентностей і до згрупованих за відповідними освітніми галузями обов'язкових результатів навчання, яких вони мають досягти на відповідному рівні повної загальної середньої освіти.

Так, Державним стандартом базової середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2020 № 898, визначено, що метою базової середньої освіти є розвиток природних здібностей, інтересів, обдарувань учнів, формування компетентностей, необхідних для їх соціалізації та громадянської активності, виховання відповідального, шанобливого ставлення до родини, суспільства, навколишнього природного середовища, національних та культурних цінностей українського народу. Реалізація мети базової середньої освіти ґрунтується на таких ціннісних орієнтирах, як формування в учнів активної громадянської позиції, патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, державної мови, плекання в учнів любові до рідного краю.

Крім того, відповідно до п. 1 ч. 1 розділу «квалификационные характеристики должностей работников образования» «единого квалификационного справочника должностей руководителей, специалистов и служащих», затвердженого «приказом министерства здравоохранения и социального развития рф от 26 августа 2010 года №761н» «Руководитель (директор, заведующий, начальник) образовательного учреждения: «Осуществляет руководство образовательным учреждением в соответствии с законами и иными нормативными правовыми актами, уставом образовательного учреждения. Обеспечивает системную образовательную (учебно-воспитательную) и административно-хозяйственную (производственную) работу образовательного учреждения. Обеспечивает реализацию федерального государственного образовательного стандарта, федеральных государственных требований. Формирует контингенты обучающихся (воспитанников, детей), обеспечивает охрану их жизни и здоровья во время образовательного процесса, соблюдение прав и свобод обучающихся (воспитанников, детей) и работников образовательного

учреждения в установленном законодательством Российской Федерации порядке. Определяет стратегию, цели и задачи развития образовательного учреждения, принимает решения о программном планировании его работы, участии образовательного учреждения в различных программах и проектах, обеспечивает соблюдение требований, предъявляемых к условиям образовательного процесса, образовательным программам, результатам деятельности образовательного учреждения и к качеству образования, непрерывное повышение качества образования в образовательном учреждении. Обеспечивает объективность оценки качества образования обучающихся (воспитанников, детей) в образовательном учреждении. Совместно с советом образовательного учреждения и общественными организациями осуществляет разработку, утверждение и реализацию программ развития образовательного учреждения, образовательной программы образовательного учреждения, учебных планов, учебных программ курсов, дисциплин, годовых календарных учебных графиков, устава и правил внутреннего трудового распорядка образовательного учреждения. Создает условия для внедрения инноваций, обеспечивает формирование и реализацию инициатив работников образовательного учреждения, направленных на улучшение работы образовательного учреждения и повышение качества образования, поддерживает благоприятный морально-психологический климат в коллективе. В пределах своих полномочий распоряжается бюджетными средствами, обеспечивает результативность и эффективность их использования. В пределах установленных средств формирует фонд оплаты труда с разделением его на базовую и стимулирующую часть. Утверждает структуру и штатное расписание образовательного учреждения. Решает кадровые, административные, финансовые, хозяйственные и иные вопросы в соответствии с уставом образовательного учреждения. Осуществляет подбор и расстановку кадров. Создает условия для непрерывного повышения квалификации работников. Обеспечивает установление заработной платы работников образовательного учреждения, в том числе стимулирующей части (надбавок, доплат к окладам (должностным окладам), ставкам заработной платы работников), выплату в полном размере причитающейся работникам заработной платы в сроки, установленные коллективным договором, правилами внутреннего трудового распорядка, трудовыми договорами. Принимает меры по обеспечению безопасности и условий труда, соответствующих требованиям охраны труда. Принимает меры по обеспечению образовательного учреждения квалифицированными кадрами, рациональному использованию и развитию их профессиональных знаний и опыта, обеспечивает формирование резерва кадров в целях замещения вакантных должностей в образовательном учреждении. Организует и координирует реализацию мер по повышению мотивации работников к качественному труду, в том числе на основе их материального стимулирования, по повышению престижности труда в образовательном учреждении, рационализации управления и укреплению дисциплины труда. Создает условия, обеспечивающие участие работников в управлении образовательным учреждением. Принимает локальные нормативные акты

образовательного учреждения, содержащие нормы трудового права, в том числе по вопросам установления системы оплаты труда с учетом мнения представительного органа работников. Планирует, координирует и контролирует работу структурных подразделений, педагогических и других работников образовательного учреждения. Обеспечивает эффективное взаимодействие и сотрудничество с органами государственной власти, местного самоуправления, организациями, общественностью, родителями (лицами, их заменяющими), гражданами. Представляет образовательное учреждение в государственных, муниципальных, общественных и иных органах, учреждениях, иных организациях. Содействует деятельности учительских (педагогических), психологических организаций и методических объединений, общественных (в том числе детских и молодежных) организаций. Обеспечивает учет, сохранность и пополнение учебно-материальной базы, соблюдение правил санитарно-гигиенического режима и охраны труда, учет и хранение документации, привлечение для осуществления деятельности, предусмотренной уставом образовательного учреждения, дополнительных источников финансовых и материальных средств. Обеспечивает представление учредителю ежегодного отчета о поступлении, расходовании финансовых и материальных средств и публичного отчета о деятельности образовательного учреждения в целом. Выполняет правила по охране труда и пожарной безопасности».

Отже, громадянка України **Грицьова Оксана Павлівна**, 18.11.1976 р.н., з травня 2022 року по листопад 2023 року, більш точну дату встановити за об'єктивних причин не виявилось можливим, будучи директором у МБОУ «Средняя школа №41», перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Маріуполь, вчиняла дії спрямовані на впровадження стандартів освіти держави-агресора, всупереч вимогам Конституції України, українського освітнього, законодавства та контролювала виконання «федерального закона рф от 17.02.2023 года №19-ФЗ "об особенностях правового регулирования отношений в сферах образования и науки в связи с принятием в российскую федерацию донецкой народной республики, луганской народной республики, Запорожской области, Херсонской области и образованием в составе российской федерации новых субъектов - донецкой народной республики, луганской народной республики, Запорожской области, Херсонской области и о внесении изменений в отдельные законодательные акты российской федерации"», «федерального закона "об образовании в российской федерации"» від 29.12.2012 року №273-ФЗ, наказу міністерства освіти та науки російської федерації від 31.05.2021 року №287 «об утверждении федерального государственного образовательного стандарта основного общего образования», наказу міністерства освіти та науки російської федерації від 17.05.2012 року №413 "об утверждении федерального государственного образовательного стандарта среднего общего образования",

Отже, Грицьова Оксана Павлівна, 18.11.1976 р.н., підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК

України, тобто у здійсненні дій громадянином України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти.

Слідчий відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Антон МЕДЯНИК

«ПОГОДЖЕНО»
Процесуальний керівник у провадженні-
прокурор відділу захисту інтересів
дітей та протидії насильству
Донецької обласної прокуратури

Олена ЄФІМЦЕВА

Підозрюваному роз'яснено його права:

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «__» _____ 2023 року о «__» годин «__» хвилин.

Підозрюваний _____

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив, права та обов'язки роз'яснив:

Слідчий відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Антон МЕДЯНИК